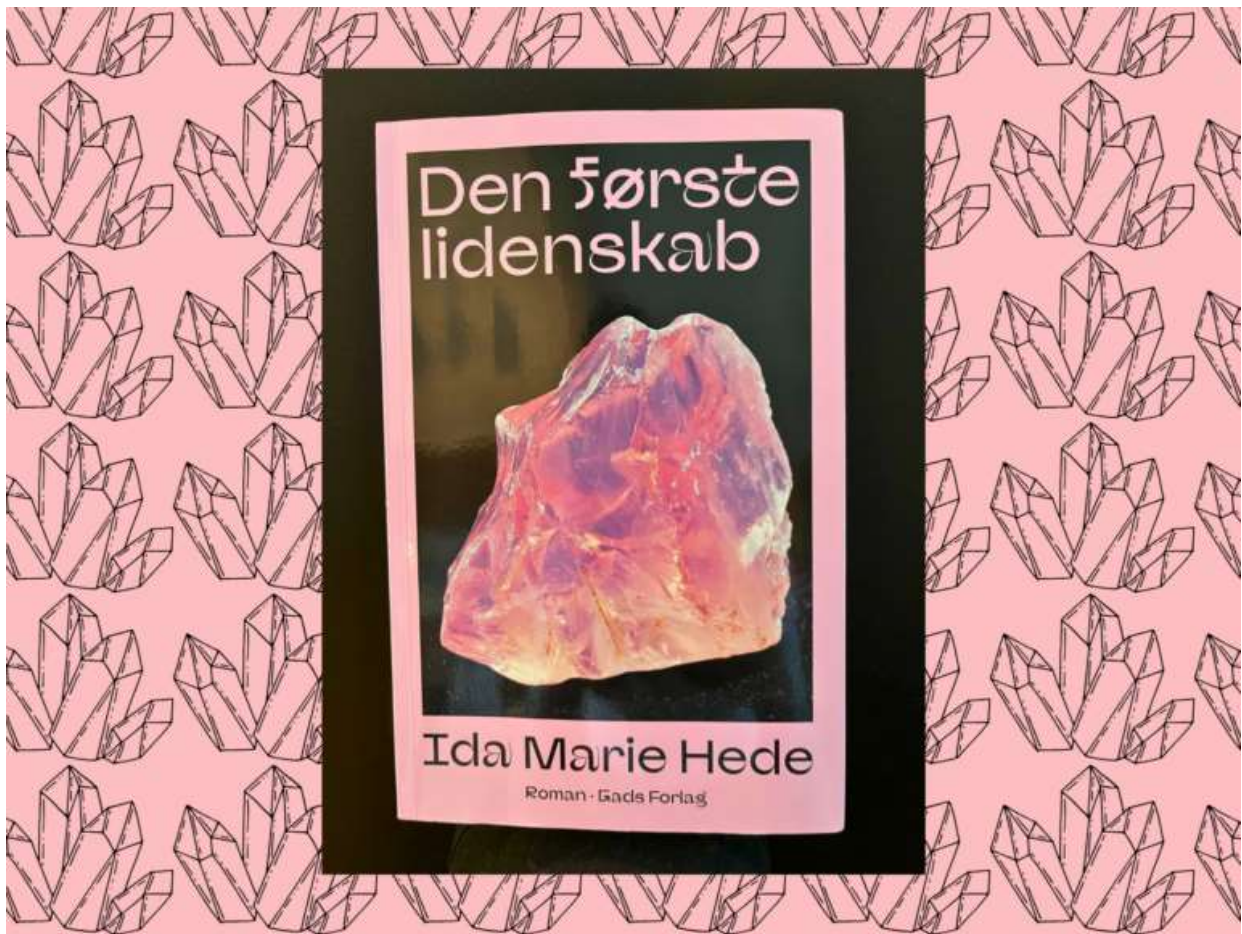

Litteraturnu

Alt er som det skal
være, men også alt
for meget. Men

hvad fanden, har du nogensinde hørt om kneppeindustrien?

Skrevet af [Amalie Falk Jensby](#) • 10. marts 2025

Forsidens lyserøde kærlighedskrystal nærmest hvisker tilnærmende hypnoser til læseren mens den svæver foran en sort intethed. Lysten til at proppe den i munden, knuge den i hånden eller kigge væk sammenfiltres med titlen der hænger ovenover stenen; *Den første lidenskab*. Og gisp, lidenskab det får man i dette værk af Ida Marie Hede. Det er vildt og voldsomt når nærfremtidsdystopiske barnepigeteknologier dominerer, teenagebumser erotiseres og mytiske guldlok-figurer portrætteres i et og samme værk. Voldsomheden er dragende og humoristisk, men overskygger til tider også de nuancerede skildringer af forbindelsen mellem frigørelse og sorgarbejde. For i dette værk går sex og sorg hånd i hånd, når tre søstre på forskellig vis frigør sig fra deres excentriske mor, efter hun vælger

at gå i dvale sammen med sine utallige elskere ved gigantvirksomheden *Drømmelåg*.

Ja, som du nok kan høre, så foregår værket i et fremmed dystopisk (eller utopisk!?), men alligevel genkendeligt univers, som geografisk er placeret et sted i Nordeuropa. Landet, hvor handlingen udspiller sig, består af 13 byer, hvor mange har navne efter varer, som ”Sukker”, ”Suppe”, ”Garn”, ”Mandel” og ”Coleslaw”, men geografiske faktuelle steder som Italien, Rusland og New York er også til stede i universet. Det hele er skabt af den forrygende danske forfatter Ida Marie Hede (f. 1980), som debuterede i 2010 med værket *Seancer*. Derudover er hun kendt for sine dramatiske værker *Work Bitch* (2022) og *Pamela* (2024), som blev opsat på teater Sort/hvid, og senest udkom romanen *Suget* eller *Vasker du vores fuckfingre med dine tårer?* (2020), som blev nomineret til både Politikens Litteraturpris og Montanas Litteraturpris.

Hvis jeg skal gengive handlingen ultrakort, så følger vi de tre søstre, Leni, Alice og Lola i deres barndom og ungdom i ”Mors hus”, hvor det vrimler med elskere, og i deres tidlige voksenliv udenfor huset. Efter moren tilvælger en dvaletilstand, hvor hun hverken er død eller levende, drager Leni ud på et forretningseventyr i New York og skaber cyperplatformen *Optimering For Frosne Godhjerter*. Alice, ja hende lærer vi ikke så meget om, andet end at hun er vred som ung, og drastisk fraflyttet barndomshjemmet. Lola efterlades som den ”sidste slægtning i barndomshjemmet”. Hun ender dog med at flygte fra både hjemmet, den magtfulde familieadvokat Dr. Carnivorn og barnepigen, et hologram ved navn Sophia d. 8, til universitetsbyen Suppe, hvor hun indleder en dyb og symbiotisk relation til pigen Morgan.

Den lidt uklare, venskabelige og/eller romantiske relation mellem Morgan og Lola indleder værkets første kapitel "Den dumme pige i verden". Lola lader Morgan komme helt tæt på, selvom alle altid er rejst i Lolas liv, altid taget væk: både søstrene, Mor og hendes elskere, der flytter ind og ud af barndomshjemmet. På den måde bliver det et ret rørende portræt af den første fuldstændige underkastelse, hvor "alt andet blev ligegyldigt". Med Morgan bliver Lolas pengeangst, blive-fanget-angst, blive-efterladt-angst, ensomheds-angst og Mor-forvirrings-angst mindre betydningsfuld, mindre eksistentiel: angsten er til stede, men den styrer ikke Lolas liv. Deres relation føles derfor sjælelig; for uanset om de sluger smoothies på stranden, spontant tager psykedeliske stoffer i byen Doggy, eller blot snakker om mad og professorer fra byens universitet, så er de dybt forbundne.

Udover det herlige portræt af den ungdommelige hengivne underkastelse, så er opfindsomheden i navngivningen af universitetsfagene fuldstændig fabelagtige. På universitetet i Suppe findes der blandt andet fag som "Intersektionel Uhygge" og "Spekulativ Nattegrublen om Kapitalismens Genfortryllende Lommeuld". Fag som garanterer, at du kan få et job i værkets fucked up industrier, som "Depressionsindustrien", "FreeBritney-ledelsesindustrien" eller "dvaleindustrien", hvor moderen befinder sig med sine elskere. Ja vi kommer ikke uden om Mor.

For Mors "levende begær" omsættes i denne verden til økonomisk værdi. Mors hus er udstyret med maskiner (OG er hjemsøgt og minder om et gammel engelsk palæ), som indfanger hendes og fædrenes seksuelle aktivitet, og omdanner dem til en slags brugbar energikilde, som derfra transporteres til den kommunale forsyningscentral.

Seksuel aktivitet har faktisk gjort byen Sukker uafhængig af olie og gas fra andre lande. Der er dermed en slags kneppeindustri (et ord jeg aldrig troede jeg skulle skrive i en anmeldelse), som er en del af byen Sukkers selvforsyningsprojekt. Som følge af Mors enorme seksuelle aktivitet med utallige fædre, er ”Mor [...] stort set uovervindelig”. Der er noget enormt frisættende ved forretningskvindeportrættet, der med sex indgår i potentielle løsninger for diverse kriser, for ”Hvilken krise bekæmper Mor bedst? Energikrisen, klimakrisen eller sexkrisen?”. På den anden side er vi som læsere vidne til et massivt omsorgssvigt, hvor tre børn i højere grad ser sig selv som søstre, frem for døtre. Og det er nok det, der er med dette værk; jeg ved aldrig helt om jeg skal græde eller grine.

Værket rummer så mange forskellige facetter, at jeg må indrømme, at jeg sad lidt forpustet efter første læsning. Hvor skulle jeg begynde? Det vil ud i alle kroge og versioner af både sprog, karakterer og universer. Ord som ”fordækt” og ”Babydominatrix” står side om side. Barnepigen er et hologram, et stykke moderne teknologi, som er opkaldt efter en oldgammel royal navngivningstradition, når hun døbes Sophia d. 8. Værket vil det hele. Det gamle, det nye. Det almindelige, det underlige. Det mytiske, det teknologiske, det praktiske. Og jeg kan selvfølgelig ikke lade være med at tænke, at det er en pointe i sig selv, at værkets overflod er en meta-demonstration af lidenskaben og begæret. Som en uregerlig, overstrømmende og hurtigt skiftende modus mellem sårbar sjælelighed og højtråbende vildskab. På den måde er alt, som det skal være, men også alt for meget.

10. marts 2025

Kategorier: [Anmeldelser](#)

Skrevet af [Amalie Falk Jensby](#)

Litteraturnu

[Facebook](#) / [Instagram](#)

Hjemmesiden er lavet i samarbejde med [Hilsen IT](#)